

A DON NARCÍS MONTURIOL,

INVENTOR

DE LA NAU DITÀ ICTÍNEO.

De ta nau la oficial proba
allà en Alicant se feu,
proba plena, viva Deu!
mes per mi may va ser nova.

Res noy pogué la borrasca
que als maríns fa marejar,
puig tu sempre dins lo mar
alegre com una pasca.

Que n'és art de bruixería
alguns deyan, ta invenció;
¿acás tenian rahó?.....
alsusáb, jo be hu diria:

Que en senyal de enemistat
se crusá d'ells lo dit gros,
y á ta nau la creu ha fos,
cuant may mes sen ha parlat.

Descansa, nau portentosa,
tu que sola aigua sabs viurer,
y allí dintre te pots riurer
de la ignorancia envidiosa.

La tal bruixería al fi,
demá será respectada;
fins li farán barretada
los seus contraris de ahí.

No hi ha bruixas en la ciencia,
ní en los arts tampoch bruixots,
y sols se donan tals mots
per rahons de conveniencia.

Anirá avant ta invenció
protejintla tota Espanya;
sent comú, ja may se enganya
lo sentit de una Nació.

Per ta nau has merescut
quels pobles te festejessen,
y que tots ells te rebessen
del modo que te han rebut.

Avant toujours! diuse en Fransa,
que vol dir en espanyol:
sempre endevant Monturiol:
qui haja fé, tinga esperansa.

Que tens fé, ningú lo ignora;
puig se sab no la has perduda,
te dóna tothom ajuda;
esperansa donchs y fora.

Si per envidia ó ignorancia
algú dubta de ta ciencia,
que prenga un xich de paciencia,
apoyant si pot la instancia.

Si acás altra cosa fá,
desitjant jo ser concís,
valerme será precís
de un refran mólt catalá
que lo decoro ecsigeix
dirlo ab termes no alusius:
cuan sab greu... punts suspensius,
tothom sab lo que segueix.

M. C. de A.

Miguel Coll de Alvarez